

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

-2003 ஜூலை 8 அன்று செய்தித்தாள்களில் அதிர்ச்சி தரும் செய்தி ஒன்று வெளிவந்திருந்தது. சின்னபுரம் புறநகர் தனியார் (சுயநிதி) மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி ஒன்றில் ஒன்பது வயதான நான்காம் வகுப்பு மாணவி மாதவி (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது) உடற்கல்வி ஆசிரியரால் பள்ளி நேரத்திலேயே கழிப்பறையில் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டாள். நான்காம் வகுப்பு மாணவி மாதவி ஆணையத்தில் இருந்த காலம். உடனடி உண்மையறியும் குழு - சிறந்த குழந்தை மருத்துவ வல்லுநர், குழந்தை உரிமை ஆர்வலர், வழக்கறிஞர், ஆணையர் செயலர் ஆகியோர் கொண்ட என்தலமையிலான குழு - ஒன்றினையிழைத்து, கள ஆய்வுகூகச் சினைறோம். அதற்குள் சின்னபுரம் மனித உரிமை நிறுவனம் (Human Rights Foundation) செய்தி சேகரித்து, ஆணையத்தின் தலையீட்டை வண்பிற்று; ஆய்வில் பரிசீலனை துணை நின்றது. நடந்த தரவரக்க வீடுகள் கொண்ட திருவில் எதிர்திரான இரு கட்டடங்கள் தான் பள்ளி. சூற்றிலுமூள் வீடுகளிலிருந்து வறூபுத்த முடியாத கட்டடங்கள். மின்று கட்டடங்களுக்கு அப்பால் சூற்றம் நடந்த விளையாட்டுத் திடல். திடலின் ஓர பக்கம் பின்புறச் சுவரையொட்டி வரிசையாக அமைந்த கழிப்பறைகள். பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை படிக்கும் அனதத்து ஆண் மாணவர்களுக்கும் ஐந்தாம் வகுப்புவரையான பண்ணை குழந்தைகளுக்கும் ஓரே கழிப்பறைகள் தான்.

விசாரணை முழுதும் தனிமையில் (in camera) நடத்தப்பட்டது. குழு உறுப்பினரில் ஒருவரான மருத்துவ-குழந்தைநல வல்லுநரால் மாதவி தனியாக விசாரிக்கப்பட்டாள். அவள் கொடுத்த ஓவ்வொரு விவரமும் திடீர்க்குற வதைத்தது. ஆசிரியரின் விஷமத்தனங்கள் ஓராண்டுக்கு முன்பே, அவள் மின்றாம் வகுப்பில் இருந்தபோதே தொடங்கிவிட்டன. ஓவ்வொரு முறையும் கழிப்பறைதான் குற்றக்களம். குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலேயே, அவர்கள் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மாதவியை ஆசிரியர் அழைத்துச் சினைறூள்ளார். ஓர் முறையல்ல, பல முறை மாதவி இத்தகைய வன்முறைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறாள். அவள் மட்டுமல்ல; இன்னும் வறூ இரண்டு மாணவிகள் அந்த ஆசிரியரிடம் அதே கதிக்கு ஆளாயினர் என்று அவள் சொன்னாள். அவர்கள் இருவரும் பள்ளியை விட்டு நின்றாவிட்டனர்.

இறுதியில் நிலைமை முற்றி வெடித்தபோது, மருத்துவப் பரிசோதனையில் மாதவி பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளானது திரியவந்ததும் அவளது பற்றோரும் உறவினரும் பள்ளியின்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

ஓர் மூலமும் 38% வன் மூலகம் இலக்காயினர்.

உண்மை இவ்வாறிருக்க, இந்த விபரீதத்தைப் பற்றிய உணர்வோ புரிதலோ நிவாரணமும் தீர்வுமும் காண வண்டுகளென்ற கவலையோ இன்றி, மட்டி மறத்து விட்டால், நடக்கவயில்லை என்று மறுத்துவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்தது என்ற மட்டத்தனத்தில் மட்டிக்கிட்டுக்கிறது நம் சமுதாயம். ஓர் மௌனச் சதி (conspiracy of silence) நடக்கிறது.

எங்களது விரிவான விசாரணை அறிக்கை அரசுக்கு உடனடியாக அனுப்பப்பட்டது. அதில், நடந்த குற்றம் தொடர்பாக உடனடி நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். குற்றவாளிக் குழு கடுமையான தண்டனை அளிக்க வேண்டும், பெயில் கொடுக்கக் கூடாது; பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீதும் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது, தண்டனை அளிக்கப்பட வேண்டும். கல்வித் துறையும் துறைவழி நடவடிக்கை (departmental action) எடுக்க வேண்டும். அத்துடன் புரையோடிக் கிடக்கும் இப்பிரச்சினை தொடர்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அணுகுமுறை, எடுக்க வேண்டிய தடவலை நோக்கு நடவடிக்கைகள் குறித்தும் பல சிறந்த பரிந்துரைகளை எங்கள் அறிக்கை அளித்தது. இதே வழக்கு மீண்டும் ஓர் மூலம் ஆணையம் நடத்திய பொது விசாரணை மன்றம் முன்பும் வந்தது.

இவ்வழக்கில் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று, உள்ளூர்க் காவல் துறையின் பொறுப்பான, சிறந்த, உடனடிச் செயல்பாடு. குற்றவாளி உடன்கைதுசெய்யப்பட்டது, குற்றப்பத்திரிகையும் விரைவில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. வழக்கு நீதிமன்றத்தின் முன் 2006ஆம் ஆண்டு வந்தது. குற்றவாளிக் குழு 10 ஆண்டு கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குற்றவாளி தரப்பில் மலே மூலமீட்டு செய்யப்பட்டது; அத்துடன் பெயில் வழங்கப்பட்டது, குற்றவாளி வெளியில் நடமாடிக் கொண்டு இருக்கிறான். குழந்தைகளின் மீதான பாலியல் வன்மூலம் வழக்குகளில் பெயில் கொடுக்கக் கூடாது என்று மாதிரி இயக்கங்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கை பயன்றற்கு கிடக்கிறது. பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. நிர்வாகம் செய்த அல்லது செய்யத் தவறிய குற்றம் (sins of omission and commission) எதுவும் தண்டனைக்கோ கண்டனத்திற்கோ உரியதாகக் கருதப்படவில்லை. கல்வித் துறையும் நிர்வாகத்தின் மலே எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

மலே குறிப்பிட்ட வன்மூலம் மகளிர் ஆணையத்திற்கு வந்த பின் குழந்தைகள் மீதான பாலியல் தாக்குதல்கள் தொடர்பான பல மனுக்களில் ஒன்றுதான். பின் குழந்தைகள் எதிர்கொள்ள நேர்ந்த பல வகைப்பட்ட அநீதிகள், உரிமை மீறல்கள், வன்மூலங்கள் ஆகியவற்றைத் தனித் தனியாகக் கையாண்டபோதும், இவரை குறித்துச் சமீப காலத்தில் விழிப்புணர்வு தவே எனது எண்ணத்தால் இரூ பொது விசாரணைகளை நடத்தினோம். ஒன்று, 2003 அக்டோபரில் பின் குழந்தைகள் மீதான பல வகைப்பட்ட வன்மூலங்கள் குறித்தது; அவற்றில் பள்ளிகளில் நடந்த பாலியல் பலாத்காரங்களும் அடங்கும். அதன்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

பின்னும் பல மனுக்கள் வந்து குவிந்ததால், 2004 பிசம்பரில் பள்ளிகளில் நடந்த பாலியல் வன்முறைகளை குறித்து மட்டுமே முழுப் பொது விசாரணை ஒன்றை நடத்தினோம்.

இங்குக் குறிப்பிட வேண்டியது, குழந்தை பாலியல் கொடுமைக்குப் பலியாவது பெண் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல; ஆண் குழந்தைகளும் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், எங்கள் ஆணையம் மகளிர் ஆணையம் என்னும் காரணத்தினால், பெண் குழந்தைகள் தொடர்பான வன்முறைகள் மட்டுமே எங்கள் அதிகார வரம்பிற்குள் இருந்தன; ஆகவே, அவற்றை மட்டுமே ஆணையம் ஆய்வுக்குத் தரே நேர்ந்தது.

இரண்டு விசாரணைகளிலும் அரங்கத்திற்கு வந்த சில மனுக்களை மட்டும் இங்கு அளிக்கிறேன்.

1) நாகை மாவட்டத்தில் அரசு உதவி பெறும் பள்ளியில் 7ஆம் வகுப்பின் 14 வயது மாணவி, 45 வயதான ஆசிரியரால் பரிசோதனைக் கட்டத்தில் பல முறை பாலியல் வன்முறைக்குப் பலியானாள். அவள் கருதரித்ததும் உண்மை வெளிவந்தது. குண்டர்களை வதைத்து அவளது குடும்பத்தை அச்சுறுத்த முயன்றாலும் வழக்குப் பதிவாயிற்று.

2) மதுரை மாவட்டத்தில் அரசு மலே நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவரின் வக்கிரத்திற்கு நான்கு மாணவியர் பலியாகியுள்ளனர். உண்மை வெளிவந்ததும், கிராமப் பஞ்சாயத்தில் 'சமரசம்' சயத்து, இரு பெண்களும் தலாரி 50,000 கொடுத்து வாயடைத்துவிட்டனர். ஆனால், மற்ற இரு பெண்கள் வழக்கில் துணை நிற்கின்றனர். விசாரணையில் வெளிவந்த செய்தி: இதே ஆசிரியர் மற்றொரு பள்ளியில் இதற்கு முன்னும் பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளார். அவருக்குக் கல்வித்துறை அளித்த தண்டனை வறும் இடமாற்றம். ஆகவே, மற்றொரு பள்ளியிலும் அவர் துணிவூடன்தனது கொடுஞ்செயல்களைத் தொடர்ந்து திருக்கிறார். இடமாற்றம் தான் இம் மாபெரும் குற்றத்திற்கு அரசு அளிக்கும் தண்டனையா? இந்தப் பொறுப்பற்ற அணுகுமுறை குற்றங்கள் வளர ஏதுவாக அமையாதா?

3) ஈரோடு மாவட்ட ஆரம்பப் பள்ளியில் ஏழே வயதான ஒரு பிஞ்சுக் குழந்தை தலமை ஆசிரியரின் கொடிய பாலியல் தாக்குதலுக்கு உள்ளானாள். இந்தக் குற்றவாளியும் மற்றொரு பள்ளியில் இதே குற்றம் செய்ததன் விளைவாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்.

Written by வசந்தி தவேி -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

4) கதோவதை நகராட்சி மலே நிலபைப் பள்ளி மாணவி ஓரூத்தி ஆசிரியரின பாலியல் பலாத் காரத திறகு உட்பட தன விளவைகத் தறகொலை சயெ துகொண்டாள்.

5) கதோவதை மாவட்ட மலே நிலபைப் பள்ளி மாணவி ஓரூத்தி ஆசிரியரின பலாத் காரத்தால் கரூத்தரித்தது, கரூச்சிதவிறகு உட்பட துத்தபட்டது, உடலும் உள்ளமும் கடுமயாகப் பாதிக்கப்பட்டது மன நோயாளியானாள்.

அடூக்கிக்கொண்டே போகலாம். இரண்டாவது, பொது விசாரணயையில், நிறயை சாட்சியங்களுடன் மனறத்தின முன் நாங்கள் கொண்டு வந்தவயை 13 வழக்குகள். இரூ பொது விசாரணகைளிலும் முதலில் விவரித்த தனி விசாரணயைலும் நடூவர் குழுகள் பல பரிந்துரகையையும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினை குறித்துப் பொதுவானவயையும் அளித்தன. அவற்றில் சில:

1) இவ் விசாரணகைளில் எடுத்துக்கொண்ட வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடந்த பள்ளிகள் குறித்த கவலை தரூம் விவரங்கள் பல வளிவந்தன. அரசுப் பள்ளிகளிலும் விடூதிகளிலும் கழிப்பறை வசதிகள் இல்லாமயால் பெண் குழந்தகைள் சூற்றிலும் உள்ள பொது இடங்களபைப் பயன்படுத்துதும் போது, வக்கிரமான குணம் கொண்டோர் அதபைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பாகிறது.

மகளிர் விடூதிகளில், குறிப்பாக ஆதிதிராவிடத் தூறபைப் பெண் விடூதிகள் பலவற்றில் ஆண்களே விடூதிக் காப்பாளர்களாக உள்ளனர்.

2) கல்வித் தூறயைின் ஒழுகு நடவடிக்ககைள் குற்றம் புரியும் ஆசிரியர்மலே எடூக்கப் படுவதில்லை. காவல் தூறயைின் விசாரணபயனளிக் காவிட்டால் கல்வித் தூறநடவடிக்கை எடூக்கவியலாதூ எனனும் தவறான கரூத்து நிலவூவதாகத் தரிகிறது. இந்நிலை மாறி, குற்றவியல் சட்டத்தின கீழ் நீண்ட கால தாமதத்திறகுப் பின் நீதி கிட்டட்டும் என்ற அலட்சியம் மாறிக் குற்றம் புரியும் ஆசிரியர்மலே உடனே தூறவைழி நடவடிக்கை எடூக்க வணேட்டும்.

3) சந்தகேத்திறகுரிய ஆசிரியர் பற்றிய விவரங்களரை ரகசியமாக மறற பள்ளிகளூக்குத் தரெவிக் கவூம் குழந்தகைளை இத்தகயை குற்றவாளிகளிடமிருந்து காப்பதறகூம் வழி காண வணேட்டும்.

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

4) தமிழ்நாடு கல்வி விதிமுறைகள் (Tamil Nadu Education Rules) மாற்றி அமகைக் கட்டி, பாலியல் கொடுமை இழைப்பவர் மீ தும் பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீ தும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாகக் கட்ட வேண்டும்.

5) குற்றவியல் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்து, கல்வி நிறுவனங்களில் நடந்த பாலியல் குற்றங்களை உடனடியாகக் காவல் துறைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது அந்நிறுவனங்களின் பொறுப்பாகக் கட்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறும் நிர்வாகங்களின் மீ தும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

6) மனித உரிமைகள், குறிப்பாகக் குழந்தை உரிமைகள், அனைத்துப் பள்ளிப் பாடத் திட்டங்களிலும் ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். மாணவர் தங்களின் சுற்றி நடக்கும் மனித உரிமை மீ தல்களை வெளிக்கொணரவும் குற்றவாளிகளை அச்சமின்றி அம்பலப்படுத்தவும் ஏதுவான சமூக உருவாக வேண்டும்.

7) கல்வித் துறை அனைத்துப் பள்ளிகளிலும், சூயந்திப் பள்ளிகள் உட்பட, நடக்கும் மனித உரிமை மீ தல்களைக் கண்டகாணிக் கும் பொறுப்பினையும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

8) குழந்தைகள் மீ தான பாலியல் வழக்குகளுக்குக் காவல் துறை முன்னுரிமை கொடுத்து, வழக்குகளை வெகுவிரைவில் முடிக்க வேண்டும்.

9) இத்தகைய பலாத்காரங்களுக்குப் பலியாகும் குழந்தைகளுக்கு உளவியல் ரீ தியான ஆலோசனை (Psychological counselling) மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாகவும் தொடர்ந்து நீ ண்ட காலமும் உளவியல் ஆலோசனை அளிப்பதற்கு அரசு மருத்துவமனைகள் முன் வர வேண்டும்; இல்லாவிடில், வேறு வல்லுநர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

10) குழந்தைகள் மீ தான பாலியல் கொடுமையைத் தடுக்கும் விசேஷச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். இச்சட்டம் நமது அரசியல் சாசனம் அளித்துள்ள குழந்தை உரிமைகள், ஐ.நா.வின் குழந்தை உரிமை சாசனம் (Convention on the Rights of the Child), சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடிய, மனிதாபிமானமற்ற, இழிவுபடுத்தும் நடமைமுறை அல்லது தண்டனை ஆகியவற்றிற்கு எதிரான சாசனம் (Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) ஆகியவை அனைத்திலும் உள்ள குழந்தை உரிமைகளை உள்ளடக்கி உருவாகக் கட்ட வேண்டும்.

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

அனதைத் திற்கும் மலோக, குழந்தைகளின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியை அனாவரம் மறே கொள்ள வணேடும். பாலியல் கொடும்கைக்கு இலக்காகும் குழந்தைகள் ஏன் அதையாரிடமும் சொல்லத் தயங்குகின்றனர்? அவர்களது அச்சத்தின் அடிப்படை என்ன?

பாலியல் கொடும்கைக்கு உள்ளான குழந்தைகள் அந்தக் கசப்பான அனுபவத்தை மனத்தின் ஆழத்தில் புத்ததைது, மறக்க முயல்கின்றனர். அதைப் பற்றிப் பசேுவதே மீண்டும் காயப்படும், வதேனைப்படும் அனுபவமாக இருக்கிறது. தங்கள்குக்கு ஏற்பட்ட அரவரக்கத்தக்க நிகழ்வினால் தாங்களே கறபைட்டுவிட்டதாக உணர்கின்றனர். வயது வந்தவரூடன் ஏற்பட்ட அந்த அனுபவம் தவறானது என உணர்ந்து பெரிதும் அவமானப்படுகின்றனர். ஏதோ வகையில் தாங்களும் அதற்குப் பொறுப்போ என்னும் சந்தகேமும் தாங்களும் பொறுப்பு என்று பெரியவர்கள் நினைப்பார்களோ என்னும் கவலையும் அவர்களை வாட்டுகின்றன. இதனால் பெற்றோரின் அன்பை இழந்துவிடுவோமோ என்று அஞ்சுகின்றனர். அவர்களது மற்றொரு குழப்பம், நடந்ததை மற்றவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்; தாங்கள் கற்பித்துச் சொல்வதாக மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள்; பாலியல் தொடும்கைகளைத் (sexual touches) தாங்களே விரும்பியதாக நினைத்துக் கொள்வார்கள் என்னும் பயம். சில சமயங்களில் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் குழந்தை தான் தன்னதைத் தொடச் சொன்னது என்று கஃறுவதுண்டு. குழந்தைகள் அன்பையும் அரவணைப்பையும் வணேடுகின்றனர்; அது அவர்களது உரிமையுமாகும். ஆனால், சகெஸ் அனுபவம் வணேடும் என்று கட்டேபதில்லை. இவ்வை அனதைத்துடன், பல சமயங்களில் குற்றவாளி வளியில் சொல்லக் கஃடாது என்று குழந்தைகளைக் கட்டும்பையாக எச்சரிக்கிறான். இவ்வை அனதைத்தும் சரேந்து தான் குழந்தைகளின் நாவகை கட்டிப்போட்குகின்றன.

இத்தகைய சஃழலில் நாம் செய்ய வணேடியது என்ன? குழந்தையின் முழு நம்பிக்கைக்கும் நாம் பாததிரமாக வணேடும். குழந்தை சொல்வதை முழுவதும் நம்பவணேடும். நடந்ததைச் சொல்லுவதில் தவறே இல்லை என்று குழந்தையிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வணேடும். நடந்ததவற்றிற்குக் குழந்தை எந்த வகையிலும் பொறுப்பல்ல என்பதை ஆணித தரமாகக் கஃற வணேடும். நல்ல ஆலோசகரிடம் (counsellor) குழந்தையை அழைத்துச் சென்று ஆலோசனையும் ஆதரவும் கிடகைக்கச் செய்ய வணேடும். இவ்வை தவிரப் பல தடும்பு நடவடிக் கைகளும் தவேபைப்புகுகின்றன. குழந்தைகள்குச் சிறு வயதிலிருந்தே தற காப்பு விவரங்கள் பற்றிச் சொல்ல வணேடும். அவர்களது விரும்பம் இல்லாமல் அவர்களது உடலதைத் தொடும்வதற்கு யாரும் உரிமையில்லை என்பதை எடும்புச் சொல்ல வணேடும். Good touch எது, bad touch எது என்னும் பாகுபாட்டை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளச் செய்ய வணேடும்.

இவ்வை அனதைத்திலும் கல்வி நிலையங்கள்குக் குப்பெரும் பொறுப்பு உண்டு. குறிப்பாக, சகெஸ் பற்றிக் குழந்தைகளிடம் பசேுவதற்குப் பெற்றோர்கள் பெரும் கஃசப்படும்,

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

பசேக் கட்டாது என்று நம்பும் நம் சமுதாயத்தில் இப்பொறுப்பு கல்வி நிலையங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வண்டும். அந்தப் புகலிடத்திலேயே கொடும் தாக்குதல் நடந்தால் எங்கே போவது?

நமது சமுதாயம் குழந்தைகளின் உரிமைகளை மதிக்காத சமுதாயம். ஒழுக்கம் என்ற பெயரில் குழந்தைகளை வாய் திறந்து பசேம் தரையமும் தன்னம்பிக்கையும் அற்றவர்களாக வளர்த்து, அநீதிகளை மௌனமாகச் சகித்துக்கொள்ளும் அபலைகளாக மாற்றிவிடுகிறோம்.

குற்றங்கள்க்குப் பலியாகின்றவர்களில் மிகவும் பரிதாபகரமானோரும் உதவி கிட்டாதவரும் காயப்பட்டுத் தப்பட்டுவோரும் அவமானப்பட்டுத் தப்பட்டுவோரும் குழந்தைகள்தாம். தங்களபை பாதுகாத்துக்கொள்ள வியலாத பருவமாதலால், தனிப்பட்ட விகாரங்கள்க்கும் வக்கிரங்கள்க்கும் அவர்கள் இலக்காகின்றனர். சமுதாயமும் அரசும் இவரை குறித்த ஆழ்ந்த புரிதலும் கவலையும் கரிசனையும் கொண்டு, தகுந்த நடவடிக்கைகளை மறக்கொண்டு, இத்தகைய கவேலங்களையும் கதியற்றாரை வட்டையாடும் கொடூரங்களையும் ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும். நமது சமுதாயத்தை, குறிப்பாகக் கல்வி நிலையங்களை, மச்சு விட முடியாமல் அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் அச்சப் புகமைண்டலம் விலக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் மனிதாபிமானமுடைய சமுதாயமாக மாற முடியும்.

நன்றி: காலச்சுவடு <http://www.kalachuvadu.com/issue-90/child01.asp>